

Mindretallet bemærker, at lov om kommunal aktivering skal ses i tæt sammenhæng med arbejdsministerens forslag om aktivering.

Mindretallet modsætter sig ikke, at kontanthjælpsmodtagere får et tilbud om arbejde, tværtimod. Men der skal så være tale om et tilbud, der forbedrer den pågældendes sociale situation. Det mener mindretallet slet ikke sker efter dette forslag.

Lovforslaget er stort set endt med at være et forslag, hvorefter kontanthjælpsmodtageren skal arbejde for kontanthjælpen, uden at dette medfører mulighed for at komme i a-kasse med deraf efterfølgende muligheder for at kunne udnytte de arbejdsmarkedsordninger, der ligger heri.

Derved fastholdes den pågældende i kontanthjælpsystemet. Mindretallet er af den mening, at kontanthjælpsmodtagerne skal støttes, så de kommer i en forbedret uddannelses- og arbejdssituation.

Det sker ikke med dette lovforslag.

Mindretallet er af den mening, at kommunerne ikke kan fremskaffe alle de tilbud, der nu skal til, i og med at alle kontanthjælpsmodtagere skal tvinges ind under disse ordninger.

Mindretallet er også af den mening, at der fremover ikke vil blive udbudt ret mange ordinære fuldtidsstillinger for ufaglærte i kommunerne, men at disse vil blive fyldt op af kontanthjælpsmodtagere med arbejdstid og lønvilkår, der ikke er overenskomstmæssig.

Af en lang række svar på spørgsmål fremgår det, at ud over at der vil komme flere kontanthjælpsmodtagere fremover på grund af arbejdsministerens forslag til ny dagpengelov, så vil der med dette lovforslag blive tale om tusinder af mennesker, der skal leve af løsarbejde i et kontanthjælpsystem, de ikke kan komme ud af igen.

Mindretallet har end ikke kunnet komme igennem med, at arbejde i frivillige, kulturelle, humanitære og sociale organisationer m.v. kunne betragtes som arbejde. Dette på trods af, at det vil blive meget svært ikke mindst i store kommuner at finde beskæftigelse til både kontanthjælps- og dagpengemodtagere.

Det skal tilføjes, at i sidste øjeblik lykkedes det KF, V og FP at forringe vilkårene for de unge på ungdomsydelse ikke kun ved at fastholde regeringen på ungdomsydelsesforliget, men direkte ved at få forringet vilkårene for

dem, der arbejder mere end 20 timer ugentligt i et beskæftigelsesprojekt. Som oftest vil dette være unge forsørgere. Det finder mindretallet er helt urimeligt.

Mindretallet indstiller derfor lovforslaget til forkastelse.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan stemme for de af socialministeren stillede ændringsforslag og bemærker i øvrigt:

Lovforslaget giver intet incitament til at finde sig et lønnet arbejde og giver dermed ikke noget incitament til at løse arbejdsløshedsproblemet. Det bliver blot udskudt.

Borgerne har nu gennem mange år oplevet, at kommunerne ikke har været i stand til at løse problemet. Det er på tide at erkende dette og så, i stedet for at lade det være en offentlig opgave, lægge det over til et privat initiativ, hvor der lægges vægt på, at de ledige skal have et incitament til at finde sig et arbejde.

Lovforslaget er sikkert velment, men det er lappeløsninger på nogle symptomer på problemer, der har oprindelse et helt andet sted.

I stedet for disse lappeløsninger skulle Folketinget hellere koncentrere sig om at løse arbejdsløshedsproblemet. Det sker kun ved at samle kræfterne om at gennemføre ærlige skattelettelser af markant størrelse, finansieret ved store offentlige besparelser.

Ændringsforslag

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, FP, CD, RV og KRF):

Til § 2

1) Efter stk. 3 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 4. Der henvises til de redskaber om aktivering, som er nævnt i kapitel 3-10 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, i det omfang disse redskaber ikke er reguleret ved denne lov eller den øvrige sociale lovgivning.«

Til § 4

2) *Stk. 2, 1. pkt.*, affattes således:

»Arbejdstiden i jobtræning fastsættes af kommunalbestyrelsen efter aftale med arbejdsgiveren.«